

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСТУПУ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

В статті розглядається стан інформаційного забезпечення національної інноваційної інфраструктури. Аналізується діюче законодавство й повноваження органів державної влади та інших суб'єктів інноваційного процесу з приводу інформаційного забезпечення. Розглядаються приклади інформаційно-комунікаційного забезпечення інноваційної інфраструктури. Робляться висновки з приводу можливих шляхів покращення ефективності національної інноваційної інфраструктури.

Ключові слова: інноваційна інфраструктура, інформаційне забезпечення, інформаційно-комунікаційні платформи, інноваційний розвиток, інноваційний процес.

Постановка проблеми. Ефективний інноваційний розвиток держави є неможливим без забезпечення належного функціонування інноваційної інфраструктури та інноваційних процесів. У свою чергу, інноваційна інфраструктура повинна бути доступною для користувачів та мати спроможність забезпечувати як матеріально-технічні, так й інформаційні потреби. У цьому аспекті важливим питанням, яке буде розглянуто в даній статті, є забезпечення вільного доступу учасників інноваційного процесу до налагодженої мережі інформаційно-комунікаційної взаємодії та допомоги.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням питання інформаційного забезпечення доступу до інноваційної інфраструктури займалися такі національні вчені як В. В. Малойван, Т. В. Писаренко, Т. К. Кваша, Н. В. Березняк, О. В. Прудка, С. В. Глібко, О. В. Розгон, Ю. В. Георгієвський, Ю. В. Пасмор, О. М. Петухова та ін.

Метою статті є аналіз правого регулювання інформаційного забезпечення доступу до інноваційної інфраструктури; виявлення існуючих проблем та можливих шляхів їх вирішення задля підвищення ефективності національної інноваційної інфраструктури.

Виклад основного матеріалу. Деякі вчені, розглядаючи інноваційну інфраструктуру у широкому значенні, трактують її як інтегровану сукупність взаємопов'язаних економічних підсистем (ринкову, фінансово-кредитну, матеріально-виробничу, інформаційно-кадрову, консалтингову, маркетингову) [1]. Примітно, що за такого підходу матеріальна складова займає лише одну з багатьох підсистем інновацій-

ної інфраструктури, у той час як значна увага приділяється інформації та знанням, які мають циркулювати у таких утвореннях.

Закон України «Про інноваційну діяльність» [2] також визнає інформаційне забезпечення суб'єктів інноваційної діяльності одним з основних принципів державної інноваційної політики в Україні, а організації, що надають інформаційно-комунікаційні послуги відносяться до інноваційної інфраструктури. Нажаль, наведений нормативно-правовий акт не визначає, що саме передбачається під таким забезпечення та як держава має сприяти реалізації цього принципу.

Більш конструктивним у цьому аспекті є Закон України «Про розвиток та державну підтримку МСП в Україні» [3]. Так, ст. 18 наведеного Закону має назву «Інформаційна державна підтримка» та передбачає, що така підтримка може здійснюватися шляхом: 1) створення та забезпечення функціонування державних, регіональних і місцевих інформаційних систем, інформаційно-телекомунікаційних мереж, сприяння започаткуванню підприємницької діяльності за допомогою Інтернету; 2) надання інформації: про стан виконання державних, регіональних і місцевих програм розвитку МСП та рівень ефективності державної підтримки; про стан розвитку МСП; про об'єкти інфраструктури підтримки МСП; іншої інформації (економічної, правової, статистичної, виробничо-технологічної, з питань маркетингу), необхідної для забезпечення розвитку суб'єктів МСП. Окремою ст. 19 регламентує консультативну державну підтримку суб'єктів МСП, під чим розуміється 1) сприяння утворенню об'єктів інфраструктури під-

тримки, які надають консультаційні послуги та забезпечують діяльність суб'єктів МСП; 2) спрощення доступу до інформації в режимі реального часу.

Положення про Міністерство освіти і науки України [4] наводить перелік повноважень, що фактично також відносяться до інформаційно-комунікаційного забезпечення інноваційної діяльності. Так, відповідно п. 4 вказаного положення до повноважень МОН відноситься: забезпечення організації діяльності у сфері науково-технічної інформації (пп. 31); здійснення функціонального управління національною системою науково-технічної інформації (пп. 32); організація використання державних ресурсів науково-технічної інформації, а також здійснення їх пошуку та передачі на безприбуткових засадах (пп. 33); забезпечення розвитку загальнодержавної системи науково-технічної інформації, національної інноваційної системи, системи наукової і науково-технічної експертизи проектів державних, міжнародних та регіональних програм (пп. 74); забезпечення ведення та функціонування Єдиної державної електронної бази з питань освіти, інших державних електронних баз та реєстрів, інших інформаційних систем у сфері, що належить до його компетенції (пп. 78).

Положення про Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України [5] наводить ще більш вагомий перелік повноважень, що направлені на інформаційно-комунікаційне забезпечення. Згідно пункту 4 до них відноситься: моніторинг, узагальнення та оприлюднення інформації щодо стану розроблення та реалізації державних інвестиційних проектів в установленому порядку (пп. 29); створення умов для розроблення та виробництва сучасної конкурентоспроможної продукції на основі інформаційного забезпечення (пп. 61); організація інформаційної та видавничої діяльності у сфері інтелектуальної власності (пп. 70); забезпечення обміну статистичною інформацією з іноземними статистичними органами за міжнародними організаціями (пп. 85); надання на власному інформаційному ресурсі безоплатні консультації рекомендаційного характеру з питань закупівель (пп. 101); формування єдиної інформаційної системи для забезпечення реалізації державної політики у сфері розвитку МСП (пп. 126); підготовка та щорічна публікація в ЗМІ звітів про фінансові, економічні, соціальні та інші показники розвитку МСП в Україні, а також про державну підтримку МСП та її ефективність (пп. 130); взяття участі у впровадженні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, створенні системи національних інформаційних ресурсів (пп. 247); взяття участі у підготовці та проведенні конференцій, симпозіумів, семінарів, міжнародних і національних виставок та інших заходів з економічних питань (пп. 275); інформування та надання

роз'яснень щодо реалізації державної політики у сфері економічного розвитку і торгівлі (пп. 295); забезпечує у межах повноважень, передбачених законом, впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, створення системи національних інформаційних ресурсів (пп. 337), тощо.

Одним з органів, що має сприяти розбудові дослідницької інфраструктури та науково-технічному розвитку держави, є Національний фонд досліджень України (далі – Фонд). Відповідно до Положення, [6] яким керується Фонд у своїй діяльності, до його повноважень відноситься сприяння міжнародному обміну інформацією та вченими (п. 7); надання грантової підтримки на трансфер знань та їх поширення (пп. 1, п. 8), а також налагодження наукових контактів та розповсюдження інформації про наукові дослідження в Україні та за кордоном (пп. 4, п. 8). Фонд наділяється також й іншими повноваженнями, які за своєю суттю можуть передбачати інформаційно-комунікаційне забезпечення, хоча це й не визначено прямо, як, наприклад, у повноваженні забезпечувати розвиток національного дослідницького простору та розбудову дослідницької інфраструктури чи сприяти налагодженню науково-технічного співробітництва між науковими установами, закладами вищої освіти та представниками реального сектора економіки і сфери послуг (п. 7). Окрім цього, Фонд підтримує базу даних наукових розробок та досліджень, що ним фінансувалися. Аналіз цієї бази може представляти інтерес у зв'язку з наданням оцінки якості та результативності реалізації таких проектів.

Окрім перелічених органів, в Україні діє державний цільовий фонд Український фонд стартапів (далі – УФС) (офіційна назва: Фонд розвитку інновацій). Переважно його допомога зводиться до надання грантової підтримки, однак разом з тим УФС може надати зацікавленим особам й корисну інформацію. Так, представники бізнесу можуть знайти оптимальні стартапи для подальшої комунікації та співпраці з ними через подання персоналізованої заявки, яка має бути спільно розглянута УФС та European Business Association з урахуванням особливостей суб'єкта звернення. Окрім того, в УФС діє Акселераційна програма, мета якої визначена як «надання допомоги українським стартапам стати успішними глобальними компаніями через навчання, менторство, обмін досвідом і якісний нетворкінг з найсильнішими гравцями міжнародної стартап-екосистеми» [7]. Однак названі програми та ініціативи майже не висвітлені у Положенні, [8] яким регулюється діяльність УФС.

Відповідно до ст. 4 Закон України «Про наукові парки» [9] до функцій наукових парків прямо відноситься інформаційно-методичне, правове та консалтингове забезпечення їх засновників і партнерів, а також надання патентно-ліцензійної допомоги.

У порівнянні з підтримкою Міністерств така допомога є особливо ефективною у зв'язку з наближеністю зацікавлених суб'єктів один до одного через спільну інфраструктуру, спорідненість сфер діяльності тощо.

Для того, щоб інформаційно-комунікаційне забезпечення інноваційної діяльності було більш ефективним та відповідним до реалій конкретної місцевості чи населеного пункту, доцільним виглядає визначення організаційно-правових основ співробітництва територіальних громад з інноваційною інфраструктурою та переорієнтація органів місцевого самоврядування на забезпечення розвитку місцевої та регіональної інноваційної інфраструктури.

Разом з тим, хоча законодавчі зміни і є необхідною передумовою для такого співробітництва, одних лише нормативних змін буде недостатньо. Налагодження ефективної взаємодії із зацікавленими суб'єктами та користувачами інноваційної інфраструктури буде неможливим без проведення інформаційної кампанії, зокрема, розміщенні відповідної інформації на власних інтернет-ресурсах, роз'ясненні порядку застосування відповідного закону та сутності заходів в межах такого співробітництва. Необхідною є також достатня поінформованість вітчизняних та іноземних інвесторів про місцеві інноваційні проекти, а так само обізнаність авторів інноваційних проектів про пропозиції інвесторів. Доречним у цьому аспекті буде створення місцевих чи регіональних інноваційних центрів, які надаватимуть консультативну підтримку суб'єктам інноваційної та інвестиційної діяльності, зокрема повну інформацію про правові та економічні особливості території чи населеного пункту (разом з цим вони зможуть здійснювати ефективний моніторинг та облік таких суб'єктів та проектів) [10].

Першочерговим завданням організації інформаційного забезпечення інноваційної діяльності є формування інформаційних ресурсів, які мають розглядатися їх у якості стратегічних ресурсів країни, що складають ядро будь-якої інформаційної системи, призначеної для розвитку інноваційної сфери. Склад таких ресурсів має бути орієнтованим на встановлення інформаційних зв'язків між суб'єктами інноваційної сфери на всіх етапах інноваційного процесу, що серед іншого забезпечить взаємозв'язок між запитом і пропозицією вітчизняної інноваційної продукції [11].

Таким чином, інформаційно-комунікаційна взаємодія між суб'єктами та користувачами інноваційної інфраструктури, представниками бізнесу й державою має відбуватися з перших етапів генерації ідеї та ринкового аналізу її привабливості до останніх етапів комерціалізації інновації та її маркетингу. Повнота та своєчасність забезпечення суб'єктів ін-

новаційного процесу інформацією та актуальними знаннями має прямо впливати на кінцеву результативність такого процесу та загребуваність інновацій.

Прикладами інформаційно-методичного, правового та консалтингового забезпечення інноваційної діяльності може виступати надання патентно-ліцензійної допомоги, наукових консультацій, розробки та обґрунтування бізнес-планів інноваційних проектів, інформаційно-комунікаційного, технологічного, інформаційно-методологічного, правового, консалтингового забезпечення, надання патентно-ліцензійної допомоги, інформаційно-консультативне супроводження трансферу тощо [12].

Забезпечення інформаційно-комунікаційної взаємодії між суб'єктами інноваційного процесу є запорукою ефективності їхнього функціонування в цілому. Така взаємодія може реалізовуватися як в межах міжнародної мережі, яка об'єднує суб'єктів інноваційної інфраструктури різних видів, так і в мережах окремих видів суб'єктів. Так, на сьогоднішній день в світі здійснюють діяльність міжнародні мережі бізнес-ангелів, бізнес-інкубаторів та наукових парків, що функціонують у формі неурядових неприбуткових організацій та надають освітні, інформаційно-комунікаційні, представницькі та інвестиційні послуги їхнім членам [13].

До мережі інформаційно-комунікаційної взаємодії можна також віднести інноваційно-технологічні центри, центри трансферу технологій, інформаційні агентства, консалтингові фірми, інформаційні фонди бібліотек і наукових установ, органи статистики, центри комерціалізації інновацій, служби обміну інформацією та інші організації схожого роду [14].

Прикладом інформаційно-комунікаційної платформи для консолідації правових знань в сферах функціонування національних і регіональних інноваційних систем, діяльності малих і середніх підприємств і діджиталізації економіки є платформа Smart Law Innovation, що була розроблена Науково-дослідним інститутом правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України [15]. Окрім доступу до накопиченої бази знань вказана платформа пропонує послуги у вигляді розробки законопроектів, надання зауважень і пропозицій до законопроектів, надання науково-правових висновків, анкетування, консультування, а також ставить за мету інформаційне забезпечення та стимулювання створення бізнес-оточення стартапів.

Загалом інформаційне забезпечення інновацій може розглядатися як сукупність законних, своєчасних, ефективних, цілеспрямованих і захищених процесів збирання, сприйняття, зберігання, переробки, передання, надання, отримання і використання релевантної інформації для розв'язання поставлених завдань. Значний вплив на таке забезпечення справля-

ють процеси комп'ютеризації, автоматизації, інформатизації та прогрес у сфері ІТ, що стає чинником формування інфосередовища нового рівня, яке забезпечує інтегрованість, інтерактивність, гнучкість та інтелектуалізацію новітньої технології, самого середовища та інноваційної діяльності людей [16].

Наявність інформації є необхідною передумовою й для ефективного інвестування в інноваційні проекти. З метою прийняття обґрунтованих рішень в інвестиційній сфері зацікавленим суб'єктам необхідно визначитись з формалізацією всіх індикаторів інноваційної активності та визначенням параметрів, якими характеризується інноваційна інформація. Серед найбільш важливих вимог до інформаційного забезпечення рішень в інноваційній сфері можна виділити: доступність форми та змісту (зрозумілість, коректність); достатність (повнота), законність, актуальність, достовірність (правдивість), своєчасність, суттєвість (цінність), зрозумілість (простота), співставність (можливість порівняння), ефективність [17].

До інформації, необхідної для забезпечення ефективності інноваційного процесу, можна віднести науково-технічні, патентні, комерційні, маркетингові, статистико-демографічні, правові відомості, дані про конкурентів та потенційних споживачів та ін. Як правило, вони надають компаніям важливу інформацію для прийняття обґрунтованих рішень, однак нерідко такі дані можуть виявитися не структурованими, неактуальними та не застосовними до реалій конкретного регіону чи сектору [18].

Виявити, який вплив інформація здійснює на реальну ефективність інноваційної діяльності та чи є її використання доцільним, може допомогти інформаційний менеджмент. Обґрунтований науковий підхід до управління інформацією має передбачати встановлення практично-наслідкових зв'язків між використанням інформації та зміною показників зацікавленого суб'єкту. З цією метою доцільним є застосування спеціальних тестів, зокрема тесту Грейнджера, розширеного тесту Дікі-Фуллера, тесту Філіпса-Перрона та тесту Квятковського-Філіпса-Шмідта-Шина [19].

Прийняти роль в актуалізації і конкретизації регіональної та галузевої інформації можуть ВНЗ, а

тому слід звернути увагу на їх роль у інформаційно-комунікаційному забезпеченні інноваційної інфраструктури. Дослідники відзначають, що наразі партнерські відносин суспільство-університет є недостатньо розробленими. На сьогоднішній день ВНЗ повинен бути не лише «інкубатором» для підготовки професійних кадрів, а має стати постійним місцем виробництва, відтворення і передачі знань у різні регіональні та галузеві об'єднання. У той же час, з огляду на необхідність розвитку інноваційної інфраструктури та поглиблення реформи децентралізації, вітчизняні ВНЗ мають слабку орієнтацію на завдання розвитку територій. Зміцнити позиції ВНЗ як суб'єктів регіональної інноваційної інфраструктури може підвищення обізнаності в бізнес-середовищі щодо нових можливостей та необхідності співпраці з університетами; впровадження швидкісних та надійних мереж передачі даних для навчальних та аналітичних цілей; створення спеціалізованих галузевих комунікаційних платформ з бізнесом, тощо [20].

Висновки. Отже, відзначаючи керівну роль інформації у сучасному світі, доцільно визнати інформаційно-комунікаційне забезпечення інноваційної інфраструктури необхідною передумовою для збільшення економічного та наукового потенціалу держави. Суб'єктам інноваційної та інвестиційної діяльності, що прагнуть підвищити власну продуктивність, потрібно орієнтуватися у великих масивах інформації для прийняття найбільш доречних та виправданих рішень. У зв'язку з цим підвищується значення інформаційно-комунікаційних центрів, платформ та інших утворень, що можуть запропонувати клієнтам структуровану, актуальну, перевірену та доступну інформацію, зібрану у одному місці. Окремо слід звернути увагу на необхідність держави заохочувати обмін інформацією на регіональному та галузевому рівнях, що може бути досягнуто через посилення ролі органів місцевого самоврядування у забезпеченні місцевих та регіональних інноваційних інфраструктур (як завдяки зміні законодавства, так і завдяки проведенню інформаційних компаній та розробці відповідних інформаційно-комунікаційних платформ); а також через стимулювання ВНЗ до більш активної взаємодії з суспільством та бізнесом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Малойван В. В. Інноваційна інфраструктура: методологічні засади правового регулювання. *Право та інновації*. 2015. № 2 (10). С. 43–48. URL: <https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Maloivan10.pdf>.
2. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>.
3. Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні: Закон України від 22.03.2012 р. № 4618-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4618-17#Text>.

4. Про затвердження Положення про Міністерство освіти і науки України: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 р. № 630. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-%D0%BF#Text>.
5. Питання Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.09.2019 р. № 838. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/838-2019-%D0%BF#Text>.
6. Про Національний фонд досліджень України: Постанова Кабінету Міністрів України від 04.07.2018 р. № 528. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/528-2018-%D0%BF#Text>.
7. Український фонд стартапів: офіційний сайт. URL: <https://usf.com.ua/>.
8. Положення про грантову програму Фонду розвитку інновацій. URL: https://usf.com.ua/wp-content/uploads/2021/08/POLOZHENNYa_PRO_GRANTOVU_PROGRAMU_FONDU_ROZVITKU_INNOVACII_docx.pdf.
9. Про наукові парки: Закон України від 25.06.2009 р. № 1563-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1563-17#Text>.
10. Органи місцевого самоврядування в системі інноваційних відносин: проблеми та перспективи: розділ монографії. НДІ ПЗІР НАПрН України. URL: https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2017/07/Zadykhaylo/1_3.pdf.
11. Писаренко Т. В., Кваша Т. К., Березняк Н. В., Прудка О. В. Інформаційне забезпечення інноваційного розвитку: світовий та вітчизняний досвід: монографія. Київ: УкрІНТЕІ, 2015. 239 с. URL: https://www.researchgate.net/publication/336588733_Informacijne_zabezpecenna_innovacijnogo_rozvitku_svitovij_ta_vitcznaniy_dosvid.
12. Глібка С. В. Наукові парки України: правовий аспект. *Інноваційна система та інформаційні технології в сучасній науці* : зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків. 20 жовт. 2017 р.). Харків, 2017. С. 44–50. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/15850?locale=uk>.
13. Глібка С. В., Розгон О. В., Георгієвський Ю. В. та ін. Правове забезпечення Національної інноваційної системи у сучасних умовах: монографія / за ред. С. В. Глібка, О. В. Розгон. Харків: НДІ ПЗІР НАПрН України, 2020. 360 с. URL: <https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2020/MonoHlibko20/MonoHlibko20.pdf>.
14. Zinchenko O., Finahina O., Pankova L., et al. Investing in the development of information infrastructure for technology transfer under the conditions of a regional market. *Transfer of technologies: industry, energy, nanotechnology*. 2021. Vol. 3 No. 13 (111). P. 6-17. URL: <http://journals.urau.ua/eejet/article/view/235948>.
15. Інформаційно-комунікаційна платформа Smart Law Innovation. URL: <https://smartlawin.ndipzir.org.ua/>.
16. Пасмор Ю. В. Проблеми інформаційного забезпечення інновацій: соціально-комунікаційний аспект. *Актуальні питання інноваційного розвитку*. 2012. № 2. С. 42-47. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apir_2012_2_9.
17. Петухова О. М. Інформаційне забезпечення інноваційної діяльності. *Інтелект XXI*. Сер. Інвестиційно-інноваційна діяльність. 2014. № 6. С. 66-70. URL: http://www.intellect21.nuft.org.ua/journal/2014/2014_6/8.pdf.
18. Barykina Yu. Analysis of information support for innovation development. *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering*. Ser.: Mater. Sci. 2019. Vol. 667. Art. 012012. URL: <https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1757-899X/667/1/012012>.
19. Bacho R., Pukala R., Hlibko S., Vnukova N., P. Pola. Information Management: the Key Driver of the Economic System's Development. *Marketing and Management of Innovations*. 2019. №3. P. 297–307. doi: <http://doi.org/10.21272/mmi.2019.3-23>.
20. Prokopenko O., Holmberg R., Omelyanenko V. Information and communication technologies support for the participation of universities in innovation networks (comparative study). *Innovative Marketing*. 2018. №14(3). P. 17–29. URL: https://www.researchgate.net/publication/329435093_Information_and_communication_technologies_support_for_the_participation_of_universities_in_innovation_networks_comparative_study.

REFERENCES

1. Maloivan, V.V. (2015). Innovatsiina infrastruktura: metodolohichni zasady pravovoho rehuliuвання. *Pravo ta innovatsii – Law and innovation*, 2(10), 43–48. URL: <https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2016/06/Maloivan10.pdf> [in Ukrainian].
2. Pro innovatsiinu diialnist: Zakon Ukrainy vid 04.07.2002 r. № 40-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> [in Ukrainian].
3. Pro rozvytok ta derzhavnu pidtrymku maloho i serednoho pidpriemnytstva v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 22.03.2012 r. № 4618-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4618-17#Text> [in Ukrainian].
4. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 16.10.2014 r. № 630. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/630-2014-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

5. Pytannia Ministerstva rozvytku ekonomiky, torhivli ta silskoho hospodarstva: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11.09.2019 r. № 838. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/838-2019-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
6. Pro Natsionalnyi fond doslidzhen Ukrainy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 04.07.2018 r. № 528. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/528-2018-%D0%BF#Text>.
7. Ukrainyskyi fond startapiv: ofitsiinyi sait. URL: <https://usf.com.ua/> [in Ukrainian].
8. Polozhennia pro hrantovu prohramu Fondu rozvytku innovatsii. URL: https://usf.com.ua/wp-content/uploads/2021/08/POLOZHENNYA_PRO_GRANTOVU_PROGRAMU_FONDU_ROZVITKU_INNOVACII_docx.pdf [in Ukrainian].
9. Pro naukovy parky: Zakon Ukrainy vid 25.06.2009 r. № 1563-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1563-17#Text> [in Ukrainian].
10. Orhany mistsevoho samovriaduvannia v systemi innovatsiinykh vidnosyn: problemy ta perspektyvy. NDI PZIR NAPrN Ukrainy. URL: https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2017/07/Zadykhylo/1_3.pdf [in Ukrainian].
11. Pysarenko T. V., Kvasha T. K., Berezniak N. V., Prudka O. V. (2015). Informatsiine zabezpechennia innovatsiinoho rozvytku: svitovyi ta vitchyzniani dosvid. Kyiv: UkrINTEI. URL: https://www.researchgate.net/publication/336588733_Informacijne_zabezpecenna_innovacijnogo_rozvitku_svitovij_ta_vitcznaniy_dosvid [in Ukrainian].
12. Hlibko S. V. (2017). Naukovy parky Ukrainy: pravovy aspekt. *Innovatsiina sistema ta informatsiini tekhnologii v suchasnykh nauky: zb. tez dop. Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (m. Kharkiv. 20 zhovt. 2017 r.) – Innovative System and Information Technology in Contemporary Science: Proceedings of the International conference*. Kharkiv, 44–50. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/15850?locale=uk> [in Ukrainian].
13. Hlibko S. V., Rozghon O. V., Heorhiievskiy Yu. V. et al. (2020). Pravove zabezpechennia Natsionalnoi innovatsiinoi systemy u suchasnykh umovakh. S. V. Hlibko, O. V. Rozghon (Ed.). Kharkiv: NDI PZIR NAPrN Ukrainy. URL: <https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2020/MonoHlibko20/MonoHlibko20.pdf> [in Ukrainian].
14. Zinchenko O., Finahina O., Pankova L., et al. (2021). Investing in the development of information infrastructure for technology transfer under the conditions of a regional market. *Transfer of technologies: industry, energy, nanotechnology, Vol. 3, No. 13 (111), 6–17*. URL: <http://journals.uran.ua/eejet/article/view/235948>.
15. Informatsiino-komunikatsiina platforma Smart Law Innovation. URL: <https://smarlawin.ndipzir.org.ua/> [in English].
16. Pasmor Yu. V. (2012). Problemy informatsiinoho zabezpechennia innovatsii: sotsialno-komunikatsiinyi aspekt. *Aktualni pytannia innovatsiinoho rozvytku – Actual issues of innovation development, 2, 42–47*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apir_2012_2_9 [in Ukrainian].
17. Pietukhova O. M. (2014). Informatsiine zabezpechennia innovatsiinoi diialnosti. *Intelekt XXI – Intelligence XXI, Ser. Investytsiino-innovatsiina diialnist, 6, 66–70*. URL: http://www.intellect21.nuft.org.ua/journal/2014/2014_6/8.pdf [in Ukrainian].
18. Barykina Yu. (2019). Analysis of information support for innovation development. *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering, Ser.: Mater. Sci., Vol. 667. Art. 012012*. URL: <https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1757-899X/667/1/012012> [in English].
19. Bacho R., Pukala R., Hlibko S., Vnukova N., P. Pola. (2019). Information Management: the Key Driver of the Economic Systems Development. *Marketing and Management of Innovations, 3, 297–307*. URL: <http://doi.org/10.21272/mmi.2019.3-23> [in English].
20. Prokopenko O., Holmberg R., Omelyanenko V. (2018). Information and communication technologies support for the participation of universities in innovation networks (comparative study). *Innovative Marketing, 14(3), 17–29*. URL: https://www.researchgate.net/publication/329435093_Information_and_communication_technologies_support_for_the_participation_of_universities_in_innovation_networks_comparative_study [in English].

САМОРОДОВ АРТЕМ

кандидат юридических наук, младший научный сотрудник Научно-исследовательского института правового обеспечения инновационного развития НАПрН Украины

ИНФОРМАЦИОННОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ДОСТУПА К ИННОВАЦИОННОЙ ИНФРАСТРУКТУРЕ

В статье рассматривается состояние информационного обеспечения национальной инновационной инфраструктуры. Анализируется действующее законодательство и полномочия органов государственной власти

и других субъектов инновационного процесса в сфере информационного обеспечения. Рассматриваются примеры информационно-коммуникационного обеспечения инновационной инфраструктуры. Делаются выводы в отношении возможных путей повышения эффективности национальной инновационной инфраструктуры.

Ключевые слова: инновационная инфраструктура, информационное обеспечение, информационно-коммуникационные платформы, инновационное развитие, инновационный процесс.

SAMORODOV ARTEM

PhD, Research Assistant of Scientific and Research Institute
of Providing Legal Framework for the Innovative Development of NALS of Ukraine

INFORMATION PROVISION OF ACCESS TO INNOVATION INFRASTRUCTURE

Problem setting. Effective innovative development of the state is impossible without ensuring the proper functioning of innovation infrastructure and innovation processes. In turn, the innovation infrastructure must be accessible to users and have the ability to meet both logistical and information needs. In this aspect, an important issue that will be considered in this article is to ensure free access of participants in the innovation process to the established network of information and communication interaction and assistance.

Analysis of recent researches and publications. V.V. Maloyvan, T.V. Pisarenko, T.K. Kvasha, N.V. Bereznyak, O.V. Prudka, S.V. Glibko, O.V. Rozgon, Yu. V. Georgievsky, Yu. V. Pasmor and O.M. Petukhova studied the issue of information support for access to innovation infrastructure.

Target of research is to analyze the legal regulation of information support for access to innovation infrastructure; identification of existing problems and possible ways to solve them in order to increase the efficiency of the national innovation infrastructure.

Article's main body. The article discusses the state of information support of the National Innovation Infrastructure. The current legislation and powers of state authorities and other subjects of the innovation process in the field of information support are analyzed. Examples of information and communication provision of innovative infrastructure are considered. Conclusions are drawn regarding possible ways to increase the efficiency of the national innovation infrastructure.

It is expedient to recognize the information and communication support of the innovation infrastructure as a necessary precondition for increasing the economic and scientific potential of the state. Innovation and investment actors seeking to increase their productivity need to navigate large amounts of information to make the most appropriate and justified decisions. This increases the importance of information and communication centers, platforms and other entities that can offer customers structured, relevant, verified and accessible information gathered in one place.

Conclusions and prospects for the development. Particular attention should be paid to the need for the state to encourage the exchange of information at the regional and sectoral levels, which can be achieved by strengthening the role of local governments in providing local and regional innovation infrastructures (both by changing legislation and by conducting information campaigns and communication platforms); as well as by encouraging universities to more actively interact with society and business.

Keywords: innovative infrastructure, informational support, information and communication platforms, innovative development, innovation process.

За ДСТУ 8302:2015 цю статтю слід цитувати:

Самородов А. С. Інформаційне забезпечення доступу до інноваційної інфраструктури. *Право та інновації*. 2021. № 4 (36). С. 14–20.